

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Laurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

195. An Episcopus quoque cognoscere nequeat causam Vicario suo à Papa delegatam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Questio 194. An possit cognoscere de causa delegata Episcopo suo.

1. Resp. id cum non posse sine nova & speciali Episcopali delegatione, nisi in rescripto addita fuissent illa verba: *sive ejus generali Vicario*. Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 41. Pax Jord. l. c. n. 217. Sbroz. l. 2. q. 35. n. 3. Garc. p. 6. c. 2. n. 22. Barbof. cit. allegat. 54. n. 111. citatis Abb. in c. quoniam, de offic. deleg. n. 15. Zerol. in pr. Episc. p. 1. v. Vicarius §. 21. dub. 4. Socin. conf. 39. n. 30. vol. 4. Campan. in divers. lur. can. rubric. rub. 11. c. 23. n. 148. Ratio responsionis est, quia Episcopus talia non cognoscit ut Episcopus, sed tanquam specialiter delegatus; adeoque in illa dignitate illi non succedit Vicarius; uti hoc patet à fortiore in Capitulo sede vacante, in quod non transeunt causæ Episcopo specialiter delegatæ. Et Episcopus constituendo Vicarium committit ea solum, quæ sibi competunt ratione jurisdictionis, ordinariæ. Sbroz. cit. q. 135. n. 2. ac proinde cum nova per talem delegationem conferatur jurisdictioni, etiam opus erit novâ subdelegatione ab eo facta Vicario: Sbroz. cit. n. 3. Proceduntq; hæc, etiam si mandatum Episcopi extenderet se ad causas omnes sibi delegandas; cum juxta dicta aliâ jurisdictioni, quæ necdum competit, committi nequeat. Sbroz. cit. q. 36. n. 4. & §. Ventrigl. l. c. Ampliat quoque cit. q. 135. n. 4. Responsionem Sbroz. uti idem sit in mandatis, præceptis & literis Episcopo directis, quæ non transeunt in Vicarium, ut Felin. in c. eam te. de Rescrip. n. 17. quem citat.

2. Quod si tamen Vicarius creatus esset à Papa, habiturum eum omnes prærogativas, adeoque eum posse cognoscere sine speciali commissione Episcopi causas delegatas Episcopo, tradit Sbroz. cit. q. 135. n. 5. citatis Alex. in l. & quia. ff. de jurisd. omn. judic. Dec. in cit. c. quoniam. n. 15. Bartol. in l. filius. ff. de Legat. Rationem quoque adjicit Sbroz. n. 7. ex Ruin. conf. 148. n. 5. in 4. quia Vicarius Episcopi à Papa creatus magis repræsentare videtur Episcopum, quam Vicarius creatus ab ipso Episcopo.

3. Illud quoque hic observandum, quod tradit idem Sbroz. l. 2. q. 131. n. 2. quod Episcopus talem causam sibi delegatam committere specialiter possit suo Vicario, non ut Vicario, sed uti delegato. citans Abb. in c. dilecti. il 3. de appellat. n. 18. eo quod, si committeret ut Vicario, non posset ab ejus sententia appellari ad Episcopum, secus, si ut delegato.

Questio 195. Num è contra quoque Episcopus nequeat cognoscere causam Vicario suo à Papa delegatam?

1. Resp. Affirmativè. Rosà De executoribus Liter. Apost. p. 2. c. 3. n. 11. ubi: Cum delegatio est facta Vicario, non potest Episcopus literas exequi, nisi per viam subdelegationis. citat Menoch. de commut. ult. voluntat. c. 5. n. 527. Ricc. in pr. rerum quotidian. fol. 419. & c. Item Sbroz. l. 2. q. 136. n. 1. citatis Anchar. in Clem. 2. de Rescrip. col. 1. Card. n. 10. Imol. n. 14. Franc. in c. dilecti. il 2. de appellat. q. 5. Dec. in c. quoniam. de offic. deleg. n. 9. Barbat. in Apostil. ad Bartol. in l. quod Principi. ff. de legat. Bertach. de Episc. l. 4. q. 7. n. 4. eo quod tunc Vicarius non cognoscat causam ut Vicarius, sed ut delegatus Papæ. Sbroz. l. c. n. 2. & in causa delegata per Papam major est Vicarius Episcopo suo, & separatim est auditorium unius ab auditorio alterius juxta DD. in cit. Clem. 2. & in specie Cardin. n. 10. Imol. n. 14. Sbroz. n. 4. Adde, quod rescriptum non debet extendi ad alios, neque ad multos juxta Felin. in c. eam te. de Rescrip. n. 17.

2. Et hæc procedunt, ubi delegatio facta Vicario sub nomine proprio & dignitatis, v. g. Titio Vicario Generali Episcopi N. an verò Episcopus cognoscere possit causam delegatam à Papa suo Vicario, dum ei delegata non sub nomine proprio, sed tantum dignitatis, non conveniunt AA. Affirmant apud Sbroz. cit. n. 6. Bertach. ubi ante. l. 4. p. 5. n. 59. Innoc. in c. eam te. n. 5. & ibid. Abb. n. 14. Barbat. ubi ante. eâ ratione, quod licet Vicarius sit delegatus Papæ, dicatur tamen cognoscere tunc causam vice Episcopi; cum talis dignitas Vicariatus non competat ei jure proprio, ut Dec. & Abb. in cit. c. quoniam. de offic. deleg. n. 9. Negant econtra apud eundem Sbroz. n. 8. Cardin. in cit. Clem. 2. & ibid. Imol. n. 2. Butr. & Franc. in c. statutum. de Rescrip. in 6. Cuch. Inst. jur. can. de vice Episcopo. n. 171. & seq. ubi inquit: Episcopum non posse se intromittere in illa causa, quando Vicarius functus est officio suo, aut illum removere à Vicariatu, ut illum impediatur in delegatione; cum enim separatim sit auditorium delegati Papæ & Episcopi, non debet rescriptum extendi ad alium, quam ad ipsum delegatum.

3. Limitat tamen ipsam Responsionem Sbroz. n. 9. & 10. ut locum habeat in rescriptis delegationis, non autem in præceptis & mandatis Apostolicis, quæ sunt Vicario; quia hujusmodi transeunt in Episcopum. cit. Abb. in c. eam te. n. 5. & dat rationem, quod mandata restringi non debeant, sicut restringi debet delegata jurisdictioni, sed ampliari juxta c. sciendum. 8. q. 1. & Felin. in c. eam te. §. scriptum. col. 1. in princ. n. 16. non obstante huic communi sententiæ, quod aliâ Bald. in l. aliquando. ff. de off. Procons. n. 5. dicat, mandatum factum vicegerenti non arctare dominum. Extenditque hoc ipsum Sbroz. n. 11. ita ut in dubio scriptum videatur Vicario ut vices Episcopi gerenti, non ut executori, ut Felin. l. 6.

Questio 196. Vicarius duarum diœcesium in quo loco cognoscere debeat causas?

1. Respondet Pignat. Tom. 7. Consult. 64. n. 4. juxta Rotæ decisiones, quod Vicarius generalis existens in loco soliti domicilij ac residentie cognoscere possit causas omnes cujusunque generis utriusque diœcesis; cum in hoc pro una eademque diœcesi habeantur propter juris assistentiam, quam Episcopus habet, & intentionem fundatam jus dicendi, nedum ex jure communi, c. cum Episcopus, sed & ex Trident. Sess. 25. c. 6. quod etiam spectat, quod tradit Cardin. de Luca. in Miscell. d. 1. n. 113. ubi: Non solum, ubi unica est Ecclesia, unicave diœcesis; sed etiam ubi dua vel plures perpetuo tamen auctoritate Apostolica, quamvis æque principaliter unita, quoniam non per hoc duo vel plura tribunalia cum duobus vel pluribus Vicariis Generalibus aliisque Officialibus habere tenetur Episcopus. Licet enim Ecclesia ac diœceses æque principaliter unita pro duabus omnino distinctis habeantur, atque earum qualibet proprios & distinctos retineat fines, propriaque jura ac privilegia, perinde ac summo non adesse; adhuc tamen, cum Episcopi seu Prelati persona sit unica, ac naturaliter indivisa quod ad eum, atque ad hunc effectum amba vel plures pro una habentur, ut in qualibet unius vel alterius diœcesis parte residere valeat, ac tribunal erectum habere, nisi Apostolicæ provisiones vel antiqua consuetudo, quæ jus facultativum excludat, aliter statuunt.

2. Et hæc de cognitione causarum, quas jure ordinario cognoscit; nam de cognitione & expeditione causarum facta ab eo tanquam delegato Papæ, observandum tantisper ex Rosà, De executor. lit.